

Poslední boj o Francii už je prohrán. Rusko ji nedokáže zachránit

- CZ24 News | 7. července 2023

FRANCIE: V ulicích Francie se střílí ze zbraní, které Američané dodali na Ukrajinu. Gangy pogromistů se chovají stejně jako "protestující" v Hongkongu, v Jerevanu, v Kyjevě, v Tbilisi - všude. Jde o další "barevnou revoluci", jen tentokrát v zemi NATO. Proč se USA rozhodly provést převrat u svého spojence? A co si o tom myslí Rusové?

Nezdá se Ti, že za těmi, kteří se snaží zahubit Francii, stojí titíž, kteří se už po staletí snaží zahubit nás?

Největší problém v této věci je to, že se cosi zdá už málokomu - protože většina významů této historie leží na povrchu. Lidé, kteří se profesionálně zabývají tzv. barevnými revolucemi (jednodušeji - imitací občanských úsilí o svržení vlády), při pohledu na dnešní události ve Francii vidí, že se na jedné straně velmi málo podobají pro Francii tradičním občanským nepokojům Francouzů alžírského, marockého a podobného původu. Na druhé straně se ale velmi podobají nepokojům v různých místech světa, inspirovaným rozvědkami USA. Rozvědky jsou tu v množném čísle proto, že jsou to různé společenské organizace, Soros, ale i sama CIA a spousty dalších - názvy různé, ale rukopis je stejný.

Dnes jsem četl úvahu jednoho z našich expertů na Východ, šokovaného tím, jak se chování vzbouřenců v Marseilles těsně blíží chování vzbouřenců v Hongkongu v nedávných letech, kdy byli Anglosasové přesvědčeni, že se jim podaří Hongkong vytrhnout z čínského vlivu a udělat z něj jakýsi samostatný městský stát pod anglosaským řízením. Hongkong byl dlouho pronajat Britům, pak byl předán Číně, a později tam začaly mládežnické vzpoury proti integrační politice Číny, která ale přitom od samého počátku uplatňovala politiku „jedna země - dva systémy“.

Takže on si všiml toho, že jak v Hongkongu tehdy a v Marseilles teď, jsou protestující trénováni, aby se rozestupovali před sanitkami... Bylo by to vše komické, pokud bychom nepozorovali naprosto stejné technologie na majdanech v Kyjevě a v dalších městech různých zemí. Vystává tu velká otázka: - proč ve členské zemi NATO museli stejní kurátoři používat technologie, které používali v zemích vůbec ne „natovských“, ale přesně opačných, které se pokoušeli odtrhnout od svobodného světa k sobě.

A tady ho napadá myšlenka, že Macron, jakkoli není generálem DeGaullem, ale prezidentem velmi slabým, nepoživajícím dokonce ani důvěry většiny vlastních občanů, nicméně přece jen v jisté míře chtěl, aby Francií byla zemí samostatnou. To se mu příliš nedaří. Po návratu z Číny dokonce vydal podivné, nicméně pro uši Francouzů pěkně znějící prohlášení, že by chtěl zachovat suverenitu Francie, včetně otázek války a míru. Od takového prohlášení byl doslova krůček ke známému někdejšímu rozhodnutí DeGaullova o vystoupení Francie z organizace NATO. DeGaulle za žádných okolností nebyl po Velké vlastenecké válce spojencem Ruska a tím méně sympatizantem SSSR a komunizmu. On, všehovšudy, chtěl, aby Francie byla svobodná - tečka! Proto nevystoupil z NATO jako z politické organizace, ale vyvedl francouzskou armádou z podřízení jeho velení. To je precedens a Macron sice nic podobného nevyhlásil, nicméně označil samu možnost tohoto politického kroku.

Ale uběhlo všehovšudy pár týdnů, a my sledujeme, jak protestující doslova ničí francouzskou státnost. Přitom je třeba říci, že síly vystupující na první pohled jako síly pořádku (jako například

známá Marin LePen), dělají něco zcela protikladného tomu, co by se chtělo vidět – přilévají olej do ohně. Když LePen vystupuje na straně policie, která se pere s migranty (jak je obvykle nazýváme), kteří z našeho pohledu migranty nejsou, protože většina těch, kteří nyní řadí ve francouzských městech, jsou většinově občany Francie, a nikoli v první generaci, kteří tam nepřišli, ale narodili se tam, takže skutečných migrantů tam moc není. Nicméně problém je, že oni nejsou z francouzského pohledu socializovaní, nepracují a nemají možnost se normálně sžít s většinovou francouzskou společností, jsou podle francouzských měřítek velmi chudí, přičemž jsou sdruženi v mládežnických bandách, hrůzu jejichž řádění v některých předměstích Paříže si ani v Rusku neumíme představit (a že v Moskvě máme „Kopotňu“ a „Kotělniky“).

Takže tito lidé se střetávají s policií která, jak jsme si řekli, je ve Francii „umravená“ do té míry, že nemá právo dokonce ani adekvátně odpovědět na násilí vůči sobě. Proto na videích z francouzských měst vidíme policisty, nezúčastněně sledující rabování obchodu, protože dokud nikoho pachatelé nezabijí, oni nemají právo do toho vstupovat. Takže francouzská pravice svými výzvami k policii, aby zasáhla, žene vodu na týž mlýn, který si přeje, aby toto násilí ve Francii trvalo co nejdéle.

Co chtějí USA a Anglosasové obecně? Aby Francie neexistovala jako samostatná politická síla. Oni chtějí, aby Francie nebyla na politické mapě světa, aby byla naprosto ovladatelná. Německo tam už na politické mapě světa není, a kdyby se Biden rozhodl, že odstraní Scholze, jedním cvrknutím prstu by tam instaloval někoho typu Baerbockové nebo Habecka. Pokud jde o Francii a Macrona, tak zatím ne, ale v blízké budoucnosti bude velký krok tímto směrem proveden – bohužel se domnívám, že ještě za našeho života.

My ale máme jiné starosti, takže Francii nezachráníme...

AUTOR: Andrej Perla

[ZDROJ](#)

Překlad: St. Hroch/belobogSk